PESQUISA – Vol.6, Issue-1, May 2022
www.pesquisaonline.net
ISSN-2455-0736 (Print)
ISSN-2456-4052 (Online)

(പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ ഉടച്ചുവാർക്കലുകൾ: മാധവിക്കുട്ടിയുടെ തെരഞ്ഞെടുത്ത കഥകളുടെ വായന)

Ideological Deconstruction: Reading of Selected Stories of Madhavikutty

ഡോ. ബെന്നിച്ചൻ സ്കറിയ

അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ, റിസേർച്ച് ഗൈഡ്, പാവനാത്മാ കോളേജ്, മുരിക്കാശ്ശേരി

വിഷ്ണു. പി. എ

ഗവേഷകൻ, ഗവൺമെന്റ് കോളേജ്, കട്ടപ്പന

ABSTRACT

Key Words :

സ്വത്വബോധം, ദാമ്പത്യബന്ധം, സ്ഥലകാലങ്ങൾ, ആന്തരിക ജീവിതം, മനശാസ്ത്രം, വിധേയത്വം.

Madhavikutty is a fabulist who meticulousy portrays the hyprocrisy and vulgarity of individuals and society. Madhavikutty writes stories that try to depict the female mind. Madhavikutty’s stories like ‘Rugminikkoru Paavakutty’ and ‘Nashttapetta Neelambari’ raise the questions of why women are judged on the destructive aspects of their inner life. The Films ‘Rukgmini’ and ‘Mazha’ are inspired by ‘Rugminikkoru Paavakutty’ and ‘Nashttapetta Neelambari’ respectively. The transformation caused in the film industry by these stories in the result of the ideology of short story and cinima creating and historical and practical discourse from an imaginary language. Even in the making of the films, the platform was shaped by the writer’s anecdeote. ‘Rugminikkoru Paavakutty’ and ‘Nashttapetta Neelambari’ have become the bloom in the field of short stories. This articles seeks to assess how the narrator made possible the ideological transformation in this these two stories. It also explores how the concept of woman in Madhavikutty’s screenplays is embodied in the script of ‘Kaali’. Through Madhavikutty’s stories, the author tries to convey the idea of how identity can be reproduced, and that the writer’s natural instincts are human, and that this awareness is conducive is social change.

പ്രബന്ധസംഗ്രഹം:

വ്യക്തികളുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും കാപട്യങ്ങളെയും പൊള്ളത്തരങ്ങളെയും സൂക്ഷ്മതയോടെ ആവിഷ്കരിച്ച കഥാകാരിയാണ് മാധവിക്കുട്ടി. സ്ത്രീ മനസ്സിന്റെ ഭൂപടങ്ങളെ അടയാളപ്പെടുത്താൻ യത്നിക്കുന്ന കഥകളാണ് മാധവിക്കുട്ടിയുടേത്. മാധവിക്കുട്ടിയുടെ ‘രുഗ്മിണിക്കൊരു പാവക്കുട്ടി’, ‘നഷ്ടപ്പെട്ട നീലാംബരി’ എന്നീ കഥകൾ, ശിഥിലമാകുന്ന ആന്തരിക ജീവിതത്തിന്റെ ഗതിവിഗതികൾ സ്ത്രീകൾക്ക് മേൽ വിധിക്കപ്പെടുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?

എന്നചോദ്യം ഉന്നയിക്കുന്നു. 'രുഗ്മിണിക്കൊരു പാവക്കുട്ടി' 'രുഗ്മിണി' എന്ന പേരിലും 'നഷ്ടപ്പെട്ട നീലാംബരി' 'മഴ' എന്ന പേരിലും ചലച്ചിത്രമായിട്ടു്. ചെറുകഥ, സിനിമ എന്നീ രൂപകങ്ങളുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രം, സാങ്കല്പികമായ ഒരു ഭാഷയിൽ നിന്ന് ചരിത്രപരവും അനുഷ്ഠാനപരവുമായ ഒരു വ്യവഹാരം സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ അനന്തരഫലമാണ് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച കഥകൾ ചലച്ചിത്രകലയിൽ നടത്തിയ ഉടച്ചുവാർക്കലുകൾ. സിനിമയുടെ രൂപഘടനയിൽപ്പോലും എഴുത്തുകാരിയുടെ കഥാരചനയ്ക്ക് അനുഗുണമായ പ്ളാറ്റ്ഫോംതന്നെയാണ് രൂപപ്പെട്ടുവന്നത്. ചെറുകഥയുടെ വസന്തകാല സാന്നിധ്യമായി 'രുഗ്മിണിക്കൊരു പാവക്കുട്ടി', 'നഷ്ടപ്പെട്ട നീലാംബരി' എന്നീ രചനകൾ മാറിയിട്ടു്. ചലച്ചിത്രങ്ങളായ ഈ ര് കഥകളിലും പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ ഉടച്ചുവാർക്കലുകൾ കഥാകാരി സാധ്യമാക്കിയതെങ്ങനെയെന്ന് ഈ ലേഖനത്തിലൂടെ വിലയിരുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. മാധവിക്കുട്ടിയുടെ തിരക്കഥകളിലെ സ്ത്രീ സങ്കല്പം 'കാളി' എന്ന തിരക്കഥയിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നത് എങ്ങനെയെങ്കും ലേഖനത്തിൽ അന്വേഷിക്കുന്നു. സ്വത്വം എങ്ങനെയാണ് പുനഃരുത്പാദിപ്പിക്കേത് എന്ന ചിന്തയാണ് മാധവിക്കുട്ടിയുടെ കഥകളിൽ കാണുന്നതെന്നും എഴുത്തുകാരിയിലെ സഹജപ്രകൃതി മനുഷ്യന്റെ സഹജാവബോധം തന്നെയാണെന്നും ആ അവബോധം സാമൂഹ്യ പരിവർത്തനത്തിന് ഉതകുന്നതാണെന്നും ലേഖനത്തിലൂടെ പറയാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

സാങ്കല്പികമായ ഒരു ഭാഷയിൽ നിന്ന് ചരിത്രവും ജീവിതവും അനുഷ്ഠാനപരമായ വ്യവഹാരം സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ട്. സാഹിത്യം, സിനിമ തുടങ്ങിയ കലാരൂപങ്ങളുടെയെല്ലാം പ്രത്യയശാസ്ത്രം ഒരർത്ഥത്തിൽ ഇതുതന്നെയാണ്. മാധവിക്കുട്ടിയുടെ രചനകൾ എല്ലാം തന്നെ പുതിയതരം ഉടലെടുപ്പുകൾക്ക് സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നു. പുരുഷന്റെ വീക്ഷണകോണുകളെ ഉടച്ചുവാർക്കുവാനും ഉൾക്കാഴ്ച പകരുവാനും മാധവിക്കുട്ടിയുടെ രചനകൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാവ്യവഹാരത്തിന്റെ മനോഘടനയിൽതന്നെ സൂക്ഷ്മതയും ക്രാഫ്റ്റും മാധവിക്കുട്ടി പ്രത്യേകം പുലർത്തിയിരുന്നു. ചലച്ചിത്ര കലയിലെ രൂപഘടനയിൽ പോലും എഴുത്തുകാരിയുടെ കഥാരചനയ്ക്ക് അനുഗുണമായ പ്ളാറ്റ്ഫോംതന്നെയാണ് രൂപപ്പെട്ടുവന്നത്. സ്ത്രീ എഴുതുന്നതുകൊണ്ട് സ്ത്രീരചനയാണെന്ന് വിഭാഗീകരണം ചെയ്യുന്നതിൽ വലിയ അർത്ഥമില്ല. രചനകളിലെ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രമേയത്തിനും ആവിഷ്കാര സാധ്യതയ്ക്കുമാണ് മുൻതൂക്കം. എഴുത്തുകാരുടെ കർതൃത്വത്തെ കേന്ദ്രവത്കരിക്കേതിന്റെ ആവശ്യം വരുന്നില്ല.

മനുഷ്യനെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുകയാണെങ്കിൽ സ്ത്രീപുരുഷ ബന്ധത്തിന് ഏറെ പ്രസക്തി കൊടുക്കണമെന്ന് അടിയുറച്ച് വിശ്വസിച്ച എഴുത്തുകാരികളിൽ ഒരു മുൻപന്തിയിലാണ് മാധവിക്കുട്ടിയുടെ സ്ഥാനം. നാട്യങ്ങളില്ലാത്ത ജീവിതങ്ങളെ നാട്യങ്ങളില്ലാത്ത ആവിഷ്കാര സാധ്യതകളോടെ മാധവിക്കുട്ടി പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു. സൂക്ഷ്മവൈകാരിക ഭാവങ്ങൾക്കല്ലമാധവിക്കുട്ടി പ്രാധാന്യം കൊടുത്തത്; കഥാപാത്രങ്ങൾക്കുമേൽ സംഭവിക്കേ മനുഷ്യത്വത്തെക്കുറിച്ചാണ്. മാധവിക്കുട്ടിയിലെ മൗലിക പ്രകൃതി മനുഷ്യന്റെ സഹജാവബോധം തന്നെയാണ്. ആ അവബോധം സാമൂഹിക പരിവർത്തനത്തിന് ഉതകുന്നതാണ്. ആവിഷ്കാര സാധ്യതകളിൽ സ്ത്രീ പുരുഷ വൈജാത്യമില്ലാത്ത ഏകത്വം കൊുവരാനാണ് എഴുത്തുകാരി ശ്രമിച്ചത്. മനുഷ്യാവകാശ പ്രശ്നത്തിലേക്ക് നീളുന്ന ജീവിതത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ പ്രതികരണങ്ങളെ കഥയിലൂടെ ലളി

 ISSN-2455-0736 (Print)
ISSN-2456-4052 (Online)

തവത്കരിക്കുകയാണ് എഴുത്തുകാരി ചെയ്തത്. പലപ്പോഴും, 'സ്നേഹം' മാധവിക്കുട്ടിയുടെ കഥകളിൽ ഒരു രൂപകമാകുന്നുണ്ട്.

രുഗ്മിണിക്കൊരു പാവക്കുട്ടി'യിലെ ജീവിതവ്യവഹാരം

പരമ്പരാഗതമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ പലപ്പോഴും സാധാരണ സ്ത്രീകൾക്ക് പുരുഷന്റെ അധികാര പ്രഭാവത്തിന് മുന്നിൽ നടക്കുന്ന 'സാമൂഹികസ്ഥലം' എന്ന പരിഗണനകൂടിപോലും സ്ത്രീകൾക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ലൈംഗികാനുഭവത്തിനുള്ള ഇടമായി സ്ത്രീ ശരീരത്തെ ആശ്രയിക്കാനും ഉപയോഗിക്കാനും പുരുഷൻ എന്ന പൊതുവീക്ഷണം തയ്യാറാകുന്നു. രുഗ്മിണിയുടെ സ്വത്വം ഇത്തരം വീക്ഷണ ലോകത്തിന് അനുകൂലമായ സാഹചര്യങ്ങൾ ഒരുക്കിയെടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. രുഗ്മിണിയെന്ന എന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ നിരാലംബതയും കിടപ്പാടങ്ങളുമെല്ലാം ലൈംഗികതയുടെ ഭാഗമായി സാംശീകരിക്കപ്പെടുകയാണ് 'രുഗ്മിണിയ്ക്കൊരു പാവക്കുട്ടി' എന്ന കഥയിൽ.

സ്ത്രീപുരുഷ വ്യത്യാസം എന്ന സാമൂഹ്യ വിഭജനം സ്ത്രീയുടെ അധികാരങ്ങളെയും അവകാശങ്ങളേയും കാര്യമായി പരിഗണിക്കുന്നില്ല. രുഗ്മിണിയുടെ സ്വത്വ പ്രതിസന്ധികൾ അവൾ അറിഞ്ഞുവരുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ അവൾ അധികാരത്തിന് വിധേയയായി മാറിക്കൊരിക്കുന്നു. ലിംഗസംബന്ധമായ ചേരിതിരിവുകളുള്ള ഭൗതികരൂപങ്ങളിൽ ജീവിതത്തിന്റെ ബിംബങ്ങൾ നേടേണ്ടിവരുന്ന ഒരു ബാല്യത്തിന്റെ സ്വത്വബോധ നിർമ്മിതി രുഗ്മിണിയിലുണ്ട്. രുഗ്മിണിയുടെ ആത്മസാക്ഷാത്കാരം തന്നെ ബാല്യം മുറിഞ്ഞുപോയ അവസ്ഥാന്തരങ്ങളിൽ കുരുങ്ങിയതോ മുറിഞ്ഞുപോയതോ ആയ അനുഭവമാണ്. അനുഭവങ്ങളും വിഭജനങ്ങളും രുഗ്മിണിയിൽ മാത്രമല്ല, രുഗ്മിണിയോടൊപ്പം താമസിക്കുന്ന മറ്റു സ്ത്രീ ജീവിതങ്ങൾക്കുമുണ്ട്. പുരുഷവീക്ഷണത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ രഹസ്യമായ നിയമങ്ങളും നീതികളും രുഗ്മിണിയുടെ ലോകപരിധിയിൽ പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നു. രുഗ്മിണിയുടെ നിഷേധങ്ങൾ ആത്മചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് എന്ന ചിന്ത ഒഴിവാക്കേതാണ്. ബാലപീഡനത്തിന് തുല്യമായ സാമൂഹ്യ അവസ്ഥയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ് 'രുഗ്മിണി'യുടെ ജീവിതം. ജീവിക്കാനുള്ള ഇടംതന്നെ രുഗ്മിണിയുടെ പീഡനമാതൃകയായും മാറുന്നു. 'ഭോഗവസ്തു' എന്നതിൽ പെൺകുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന അധാർമ്മിക വ്യഗ്രത ഈ ചെറുകഥയിൽ പ്രകടമാണ്. ലോകം ഒരു വേശ്യയെ നിർമ്മിക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണെന്നാണ് ഈ കഥ പറഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നു. "അകം കൂർപ്പിച്ച ഒരു കമ്പും ഏതോ പച്ചില അരച്ചെടുത്ത ഒരു ഉരുളയുമായി ആയിയുടെ മുറിക്കടുത്തുള്ള ആ ചെറിയ മുറിയിൽ സിന്ധുത്തായി കയറിപ്പോകുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ രുഗ്മിണിയുടെ മനസ്സാകെ ദുശ്ശങ്കകൊണ്ട് നിറഞ്ഞു." (മലയാളത്തിന്റെ സുവർണ്ണ കഥകൾ : 1997, 217) എന്ന വാക്യം അതിന് തെളിവ് നൽകുന്നു.

ചോദ്യങ്ങളെക്കാൾ ഉത്തരങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ചോദ്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുക എന്ന സമീപനം ഈ കഥയിലുണ്ട്. ചെറുകഥയിലും സിനിമയിലും രുഗ്മിണിയെ ധാർമ്മികമായ കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണ് അവതരിപ്പിച്ചത്. ഇൻസ്പെക്ടർ സാഹിബിനോടു കാണിക്കുന്ന വിവിധ തലങ്ങൾ 'രുഗ്മിണി'യിലെ സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ വിവിധ ഭാവങ്ങളാണ്. ലൈംഗികബന്ധം, പീഡനം, ഭയം എന്നിവയിൽ നിന്ന് മുതലാളിത്തം, വിധേയത്വം, ജോലി എന്നീ അവസ്ഥയിൽ രുഗ്മിണി എത്തിച്ചേരുന്നു. കഥയിലെ മൂന്നാം ഘട്ടത്തിൽ തന്റെ ആഗ്രഹമായ പാവയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ആവശ്യ

ISSN-2455-0736 (Print)
ISSN-2456-4052 (Online)

കതയായി അവൾ ഇൻസ്പെക്ടർ സാഹിബിനെ കാണാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ശരീരം, ജോലി, പണം, ഉപജീവനം, ആഗ്രഹം എന്നീ ഘടകങ്ങൾക്ക് കഥയിൽ സവിശേഷ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഇതിനിട യിൽ സംഭവിക്കുന്ന ഒരു നീതിബോധം പോലെയാണ് പിതാവും പുത്രിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം എന്ന തോന്നൽ ഉളവാക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള സന്ദർഭം കഥയിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണ മായി "ഓ... പപ്പാ... എന്നെ ഇവിടെ നിന്നും കൊണ്ടുപോകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഞാനും ചത്തുപേ ാകും.... ദീനമായി അവൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അവളുടെ നെറ്റിയിൽ അയാൾ ഉമ്മവെച്ചു. കാമം അയാളിൽ നിന്നും ഓടിയൊളിച്ചു" (മലയാളത്തിന്റെ സുവർണ്ണ കഥകൾ: 1997, 220) എന്ന കഥാസന്ദർഭത്തെ ചേർത്തുവയ്ക്കാവുന്നതാണ്.

'മീര' എന്ന കഥാപാത്രത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന മാറ്റത്തെയും കഥയിൽ കാണുന്നു. 'മീര' തന്റെ കാമുകനെ / ഒളിച്ചോടിപ്പോയ ഭർതൃസ്ഥാനത്തെ തിരിച്ചറിയുന്ന രംഗത്ത് സ്വന്തം ജീവിതത്തെ ക്കുറിച്ച് 'മീര' ബോധവതിയാകുു്ു. പുരുഷ/ഭർതൃസ്ഥാനത്തെ 'മീര'യിലൂടെ നിർവചിക്കുക യാണ് മാധവിക്കുട്ടി. മറ്റൊരു പ്രതി/വിപരീത/ഗതികൂടി കഥയിൽ സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. 'ആയി 'യുടെ മകൻ 'സദാശിവൻ' ദീർഘനാളത്തെ മൗനം വെടിഞ്ഞ് 'ആയി'ക്ക് കത്തയയ്ക്കുന്നു. കത്തിലെ വാക്കുകൾ പ്രസക്തിയുള്ളതാണ്. വേശ്യാവൃത്തിക്കും മുകളിലുള്ള സ്ഥാനബോധം മാതൃത്വത്തിനുണ്ടെന്ന് വളരെ വൈകി മനസ്സിലാക്കിയ 'സദാശിവനെ'യാണ് കഥയിലവതരിപ്പിക്കു ന്നത്. സ്ത്രീയെ/അമ്മയെ/സ്ത്രീ ശരീരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തിരിച്ചറിവിന്റെ പരിപ്രേക്ഷ്യം കൂടി യാവുന്നു 'സദാശിവ'ന്റെ കത്ത്.

'രുഗ്മിണിക്കൊരു പാവക്കുട്ടി' എന്ന കഥയിൽ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റേതായ മുന്നൊരുക്കങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും സമൂഹത്തിനും സമൂഹശാസ്ത്രത്തിനും മുന്നിൽ സ്വത്വഭാഷ കണ്ടെത്തുന്ന രുഗ്മിണിയുടെ ലോകത്തെയാണ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കേത്. സുന്ദരജീവിതമെന്നു കൊട്ടിഘോ ഷിക്കുന്നിടത്തുതന്നെ അസുന്ദര ജീവിതസ്ഥലികളും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നുവെന്ന് ഈ കഥ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

ശരീരം, പ്രണയം, ആത്മകഥാസ്പർശം: 'നഷ്ടപ്പെട്ട നീലാംബരി'യിൽ

'നഷ്ടപ്പെട്ട നീലാംബരി'യാണ് 'മഴ' എന്ന സിനിമയായി രൂപപ്പെട്ടത്. പ്രണയം ഋതുവിലൂടെയും സംഗീതത്തിലൂടെയും ഭാവതലമാക്കാൻ എഴുത്തുകാരിയായ മാധവിക്കുട്ടിക്ക് ഈ കഥയിലൂടെ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യകാമനകളെയും പ്രണയ സങ്കല്പ അനുഭവതലങ്ങളെയും അപഗ്രഥി ക്കാനുള്ള ശ്രമം 'മഴ' എന്ന സിനിമയിലും കാണാം. കാമുകി കാമുക സങ്കല്പം ലൈംഗികത യിൽ ഒതുങ്ങാതെ, ആത്മിയ സൗരഭ്യം പേറുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ മൂർത്തഭാവത്തിലേയ്ക്ക് പേ ാകുന്നതായി ഈ കഥയിലൂടെ തിരിച്ചറിയുന്നു. പ്രേമം, ഏകാന്തത, വ്യർത്ഥത, സ്നേഹശൂന്യത, ഉത്കണ്ഠ, അസംതൃപ്തി തുടങ്ങിയ നിരവധി വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കായി പ്രണയം ഈ കഥയിൽ വഴിമാറുന്നു. പ്രണയത്തെ ഏകാന്തതയുടെയും വിരഹത്തിന്റെയും വീക്ഷണത്തിലൂടെ വിശദീ കരിക്കുന്നുവെന്ന പുതുമയും 'നഷ്ടപ്പെട്ട നീലാംബരി'ക്കുണ്ട്. ഓർമ്മകളാണ് പ്രണയസങ്കല്പ ത്തെ തളിരണിയിക്കുന്നതെ് മാധവിക്കുട്ടിയുടെ പ്രണയകഥകളിലും കവിതകളിലും പറഞ്ഞുവ യ്ക്കുന്നുണ്ട്. ഭ്രാന്തമായ ചില വികാസവിശകലനങ്ങൾ പ്രണയം എന്ന ഭാവത്തിനുണ്ട്. ആന്ത രിക ശില്പത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായ ഒരു ഉൽപാദന ശക്തിയുള്ള വികാരമാണ് പ്രണയം.

ISSN-2455-0736 (Print)
ISSN-2456-4052 (Online)

ആത്മകഥ വ്യാഖ്യാനംപോലെതന്നെ, കഥയിലെ മനുഷ്യസ്ഥാനവും വളരെ പ്രാധാന്യത്തോടെ നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നത് 'നഷ്ടപ്പെട്ട നീലാംബരി'യിലെ പ്രത്യേകതയാണ്.

സങ്കല്പലോകവും സാമൂഹ്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ഒരു സംഘർഷം പ്രണയത്തിനു മേൽ സംഭവിക്കുന്നത് 'നഷ്ടപ്പെട്ട നീലാംബരി'യിൽ തെളിഞ്ഞുകാണുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ താത്പര്യങ്ങൾക്ക് വിപരീതമായി ഭവിക്കുകയും ഇഴുകിച്ചേരുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട് ഈ കഥ യിലെ പ്രണയം. ഓർമ്മ അഥവാ ഭൂതകാലം സാമൂഹ്യ/പ്രണയ ബന്ധത്തിന്റെ വിശകലനത്തിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് ഈ കഥ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. കഥയുടെ തുടക്കത്തിൽതന്നെ ചില സൂചനകൾ കാണുന്നു. "ജ്ഞാനത്തിന്റെ സമ്പർക്കംമൂലമാവാം, സുഭദ്ര ഫ്രോക്കുകൾ ധരിക്കാ തായി. പാവാടയും ധാവണിയും മാത്രം ഉയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. മുടി വളർത്തിത്തുടങ്ങി. മുടിയിൽ വൈകുന്നേരം മുല്ലപ്പൂമാല ധരിക്കാനും അവൾ ആരംഭിച്ചു. അവളുടെ നാവിൽ രാഗങ്ങൾ എല്ലാ യ്പ്പോഴും ഉതിർന്നു" (മലയാളത്തിന്റെ സുവർണ്ണ കഥകൾ : 1997, 304) വിവിധ കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരു വ്യക്തിയുടെമേൽ സംഭവിക്കുന്ന പ്രണയത്തിന്റെ വിവിധതലത്തിലുള്ള ഋതുഭേതങ്ങൾ ആണ് 'നഷ്ടപ്പെട്ട നീലാംബരിയിൽ' പറയുന്നത്. പ്രണയം ഒരിക്കലും ഒരു വ്യവസ്ഥിതിക്കും അനുകൂലമായി നിലനിൽക്കുന്നില്ല. വ്യക്തിബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നുപോലും ചിലപ്പോൾ അത് വ്യക്തികളെ സ്വതന്ത്രരാക്കും. 'സുഭദ്ര' എന്ന കഥാപാത്രം 'നഷ്ടപ്പെട്ട നീലാംബരി'യിൽ സ്വത ന്ത്രയാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. 'സുഭദ്ര'യുടെ ആത്മക ഥയായി ഒരർത്ഥത്തിൽ 'നഷ്ടപ്പെട്ട നീലാംബരി' മാറുന്നുണ്ട്. ഓരോ കഥാപാത്രത്തിന്റെയും കഥയായി മാത്രം കഥകളെ കാണാനാകില്ല. ആത്മകഥകളായി മാറ്റി വായിക്കണമെന്ന മാധവി ക്കുട്ടിയുടെ രാഷ്ട്രീയം 'നഷ്ടപ്പെട്ട നീലാംബരി'യിലുണ്ട്.

സങ്കീർണ്ണമായ ദാമ്പത്യബന്ധത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് പ്രണയത്തിന്റെ പക്ഷപാതങ്ങളി ലേയ്ക്ക് കഥ സഞ്ചരിക്കുന്നത്. 'മഴ' അനുഭവമാണെങ്കിൽ 'നഷ്ടപ്പെട്ട നീലാംബരി' വേദനയാ ണ്. ഘടകങ്ങളെയും ഫലങ്ങളെയും ഒരുപോലെ കണക്കിലെടുക്കുന്ന രൂപകങ്ങളായി 'മഴ'യും 'നഷ്ടപ്പെട്ട നീലാംബരി'യും മാറുന്നു. പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ സ്ഥാ പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ചില പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങൾ പ്രണയത്തിലുണ്ടെന്ന് ഈ സൃഷ്ടിയിൽ നിന്ന് ബോധ്യപ്പെടുന്നു. സമൂഹത്തിന് പ്രണയം ഇടപെടലുകളിലൊന്നാണ്. മനുഷ്യന്റെ നില നിൽപ്പിന് പ്രണയം ആവശ്യമായി വരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ആന്തരിക ചോദനയ്ക്ക് അത് ഉപേക്ഷി ക്കാനാകാത്ത ഒരു ഘടകമാണ്.

പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള സ്ഥലകാലത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് 'നഷ്ടപ്പെട്ട നീലാംബ രി' എഴുതിയത്. സമഗ്രമായ പ്രണയ പ്രാപ്തിക്കായി കൊതിക്കുന്ന ചുറ്റുപാടുകളാണ് നീലാം ബരിയിലെ കേന്ദ്രകഥാപാത്രം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. സ്വത്വമെങ്ങനെയാണ് നിർമ്മിക്കേണ്ടത്, സ്വത്വമെങ്ങനെയാണ് പുന:രുത്പാദിപ്പിക്കേണ്ടത്, സ്വത്വമെങ്ങനെയാണ് അപനിർമ്മിക്കേണ്ടത് എന്ന ചിന്തകളെയെല്ലാം മാധവിക്കുട്ടിയുടെ 'നഷ്ടപ്പെട്ട നീലാംബരി'യിൽ തുറന്നുകാണി ക്കുന്നു. സുഭദ്ര ദുർബലയല്ല. എന്നാൽ സ്ത്രീ എന്ന കർതൃസംബന്ധിയായ ഉടമ്പടികളിൽ അവൾ ദുർബലയാണെന്ന് പറയേണ്ടിവരുന്നു. മന:ശാസ്ത്രപരമായി ചിന്തിച്ചാൽ, അരക്ഷിതാ വസ്ഥയാണ് 'സുഭദ്ര'യിൽ കാണുന്നത്. അതിരുകളില്ലാത്ത മുന്നറിവുകൾക്കൂടി സ്ത്രീപക്ഷ മന:ശാസ്ത്രത്തിൽ മാധവിക്കുട്ടി വിലയിച്ചു ചേർത്തിട്ടുള്ളതിന്റെ ഉദാഹരണമാണ് 'സുഭദ്ര'.

ISSN-2455-0736 (Print)
ISSN-2456-4052 (Online)

വസ്തുവത്കരിക്കാൻ കഴിയാത്ത സ്നേഹത്തിന്റെ സൗന്ദര്യവശ്യതയാണ് 'സുഭദ്ര'യിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ച് സദാചിന്തിക്കുകയും അനശ്വരമായ ആഗ്രഹമായി പ്രണയാനുഭവത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്ത കഥാപാത്രമായി 'സുഭദ്ര' നിലകൊള്ളുന്നു.

'അകം' എന്ന മന:ശാസ്ത്രത്തിൽ സ്ത്രീപുരുഷ ബന്ധത്തിന്റെ ഐക്യത്തിന് വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ അതിനിടയിൽ പ്രതീകങ്ങളായും തീരുമാനങ്ങളായും പ്രവേശിക്കുന്നു. ലിംഗഭേദത്തോടെയല്ല കഥാകൃത്ത് കഥാപാത്രങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചത്. പുരുഷനെയും സ്ത്രീയെയും ഭഗ്നപ്രണയത്തിന്റെ ഭാവകോടിയിലേയ്ക്ക് കൈപിടിച്ചുയർത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. പരിപൂർണ്ണ സ്നേഹത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയാണ് ഈ കഥയിലൂടെ മാധവിക്കുട്ടി അന്വേഷിച്ചത്. 'സുഭദ്ര'യിൽ പ്രധാനമായും വർത്തിക്കുന്ന സ്മൃതിധാരകളിലൊന്നാണ് സ്വന്തം ഭൂതകാലവും പ്രണയാന്വേഷണവും. "നീ നൂറുശതമാനം ആത്മാർത്ഥത പുലർത്തുന്നത് നിന്റെ രോഗികളോടുമാത്രമാണ്. ചികിത്സകനും ചികിത്സിക്കപ്പെട്ടവനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം മാത്രമേ നിനക്ക് മനസിലാവുകയുള്ളു. എനിക്ക് നിന്റെ രോഗികളോട് കലശലായ അസൂയ തോന്നുന്നു. ആ വാക്കുകൾ അവളെ ഭയചകിതയാക്കി. ഭാര്യയെന്ന നിലയിൽ താൻ പരാജയപ്പെട്ടുവോ? സ്ത്രീ എന്ന നിലയിൽ താൻ അപൂർണ്ണയാണോ?" (മലയാളത്തിന്റെ സുവർണ്ണകഥകൾ: 1997, 310) 'സുഭദ്ര'യുടെ ആന്തരിക ജീവിതത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഒരു ബാഹ്യചോദ്യമാണിത്. ബാഹ്യ ഇടപെടലുകൾ എന്നും പറയാം. ഭർത്താവിന്റെ സ്ഥാനം 'സുഭദ്ര'യെ സംബന്ധിച്ച് അല്പം ബാഹ്യതലം തന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഭർത്താവിലൂടെ തന്നെ ആത്മീയ അന്വേഷണം തുടരുവാനും 'സുഭദ്ര' നിർബന്ധിക്കപ്പെടുന്നു. പ്രണയവും ആത്മീയതയും കൂടിചേർന്ന ഒരു മിശ്രിതമാണ് 'സുഭദ്ര'യുടെ മനസ്സ്. പ്രണയം അതീന്ദ്രവും ആന്തരിക സംഘർഷവും നിറഞ്ഞതിന്റെ പ്രതിരൂപമായി ഈ കഥ മാറുന്നു. പ്രണയസാന്ദ്രമായ മുറിവുകളിലാണ് 'സുഭദ്ര' ആനന്ദം കണ്ടെത്തുന്നത്.

'സുഭദ്ര'യ്ക്ക് ജീവിതബോധ്യം എന്താണെന്ന് ഉറപ്പുണ്ട്. എങ്കിലും ധമനികളിൽ രക്തം ഒഴുകുന്നതുപോലെ പ്രണയം സ്വതന്ത്രമായ ഇടത്തേയ്ക്ക് 'സുഭദ്ര'യെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കാമുകൻ, ശരീരം, മനസ്സ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഘടകങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുവാനോ വിസ്മരിക്കുവാനോ സുഭദ്രയ്ക്ക് കഴിയുന്നില്ല എന്നത് ഒരു സത്യമാണ്.

സ്ത്രീജീവിതത്തിന്റെ മന:ശാസ്ത്രം: 'കാളി'യല്ല

സ്ത്രീ സങ്കല്പത്തിലേയ്ക്കുള്ള നിരർത്ഥകമായ അന്വേഷണമാണ് മാധവിക്കുട്ടി എഴുതിയ 'കാളി' എന്ന തിരക്കഥയിൽ പ്രസക്തമാകുന്നത്. സാന്മാർഗികതയെ കഠിനമായി വിമർശിക്കുന്ന ഒരു പാതയാണ് 'കാളി' എന്ന തിരക്കഥയിൽ തിരക്കഥാകൃത്തായ മാധവിക്കുട്ടി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ശരീര സംബന്ധമായ പ്രയോഗവിവരണങ്ങളിലൂടെ ഒരു ജിജ്ഞാസ കലർത്താൻ ഇവിടെ തിരക്കഥാകൃത്തിന് കഴിയുന്നു. തിരക്കഥയുടെ അന്ത:സത്ത എന്നത് നൈസർഗികതയുടെ വീണ്ടെടുപ്പാണ്. വൈകാരികമായ സ്വീകാര്യതകളോടെയാകണം ഇത്തരം നൈസർഗികതകളെ വീണ്ടെടുക്കേതെന്ന് മാധവിക്കുട്ടിക്ക് നിർബന്ധമു്. സ്ത്രീയുടെ പക്ഷപാതങ്ങൾ വ്യക്തിമേധാപരമാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്ന മുഹൂർത്തങ്ങൾ മാധവിക്കുട്ടി 'കാളി' എന്ന തിരക്കഥയിൽസൃഷ്ടിച്ചിട്ടു്. ഭാർഗവി, അമ്മിണി, മാലതി എന്നീ സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങളാണ് കഥാഗതിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. എന്നുമാത്രമല്ല, കൃത്യവും പര്യാപ്തവുമായ ഭൗതിക സാഹചര്യങ്ങൾ ഒരുക്കുന്നതിൽ ഈ കഥാപാത്രങ്ങൾ വിദഗ്ധരുമാണ്. പുരുഷനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ തക്ക

ISSN-2455-0736 (Print)
ISSN-2456-4052 (Online)

കെൽപ്പുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളാണ് ഭാർഗവിയും അമ്മിണിയും മാലതിയും. 'മാലതി' ശരീരംകൊണ്ടും 'ഭാർഗവി' ദാരിദ്ര്യം കൊും പുരുഷനെ തന്റെ സ്വാധീനത്തിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും വിജയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടെ സ്ത്രീ ഉൾപ്പെടുന്ന സാമൂഹ്യപ്രവർത്തന രംഗത്തിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകളിലാണ് തിരക്കഥാകൃത്ത് ശ്രദ്ധിച്ചത്.

ഉത്കണ്ഠങ്ങൾ സ്ത്രീയെ സംബന്ധിച്ച് സ്ഥായിയായ ഒന്നല്ലെന്ന് മാധവിക്കുട്ടി പറയുന്നു. മൂല്യവിചാരം അനുഭവത്തിലൂടെയാകണമെന്നും അതൊരു പക്ഷേ അനുഭവ വിചാരങ്ങളായി മാറുമെന്നും 'കാളി'യെന്ന തിരക്കഥയിലൂടെ ബോധ്യപ്പെടുന്നു. ഈ തിരക്കഥയിൽ സാംസ്കാരികമായ ചില സങ്കീർണതകൾ കാണുന്നു. സാമൂഹ്യ ക്രമങ്ങളിൽ പീഡയേൽക്കുക എന്ന അനുഭവവിചാരം തന്നെയാണ് സ്ത്രീയുടെ മേൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സംഭവിക്കുന്നത്. ഇതിനെ ഭാവനാരീതിയുടെ ഭാഗമായി നിരീക്ഷിക്കാനും വിശകലനം ചെയ്യാനുമാണ് മാധവിക്കുട്ടി ശ്രമിക്കുന്നത്.

ദുരന്താവിഷ്കാര ഘടനയിലേയ്ക്ക് സ്ത്രീ ജീവിതത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ മാധവിക്കുട്ടി ശ്രമിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ സ്ത്രീ ജീവിതത്തിന്റെ വൈകാരിക ഘടനയുടെ ഒരു ഏകതാന വിശുദ്ധി സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കാൻ മാധവിക്കുട്ടി ശ്രമിക്കുന്നു. ഇണ, ഭർത്താവ്, കുടുംബവ്യവസ്ഥ, രതി എന്നീ ഭാഗങ്ങളിൽ വളരെ വിപുലമായ വിശകലന സ്ഥലങ്ങൾ മാധവിക്കുട്ടി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ലൈംഗികതയും അതിന് തുടർച്ചയായ ആസക്തികളും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മതയിലൂടെയാണ് വീക്ഷിക്കേണ്ടതെന്ന് മാധവിക്കുട്ടിയിലെ ചെറുകഥാകൃത്ത്/തിരക്കഥാകൃത്ത് വായനക്കാരോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

ശിഥിലമാകുന്ന ആന്തരിക ജീവിതത്തിന്റെ ഗതിവിഗതികൾ എന്തുകൊാണ് സ്ത്രീകൾക്കു മേൽവിധിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന ഒരു ചോദ്യം മാധവിക്കുട്ടിയുടെ രചനകളിൽ മുഴങ്ങുന്നുണ്ട്. ആത്മസഹതാപത്തിന്റേതായ സാന്ത്വനങ്ങൾ സ്ത്രീ ജീവിതങ്ങൾ അർഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് മാധവിക്കുട്ടി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. സ്വത്വപ്രതിസന്ധിയിൽനിന്നും ഓരോ സ്ത്രീയും രക്ഷപ്പെടാനുള്ള മാർഗ്ഗം അന്വേഷിക്കുന്നിടത്താണ് മാധവിക്കുട്ടിയുടെ കഥകളുടെ കലാസൗന്ദര്യം കാണാൻ കഴിയുന്നത്.

സഹായകഗ്രന്ഥങ്ങൾ:

1) ബഷീർ. എം.എ, മലയാള ചെറുകഥാ സാഹിത്യചരിത്രം, തൃശ്ശൂർ: കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, 2008.

2) മാധവിക്കുട്ടി, മലയാളത്തിന്റെ സുവർണ്ണകഥകൾ, കോട്ടയം: കറന്റ് ബുക്ക്സ്, 1997.

3) രാകേഷ്നാഥ്, മാധവിക്കുട്ടി: ചെറുകഥകളുടെ വസന്തകാലം (കഥാമിത്രം), തിരുവനന്തപുരം, 2022.

4) രാജശേഖരൻ. പി.കെ, കഥാന്തരങ്ങൾ, കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2017.

5) വസന്തൻ. എസ്.കെ, ജോയ് പോൾ. കെ, സുധീർ. സി.വി (എഡിറ്റേഴ്സ്), മലയാള ഭാഷ സാഹിത്യ സംസ്കാര സർവ്വസ്വം, തൃശ്ശൂർ: മലയാള പഠന ഗവേഷണ കേന്ദ്രം, 2021.

ISSN-2455-0736 (Print)
ISSN-2456-4052 (Online)

URL:
https://www.puzha.com/blog/magazine-madhavikutty-story2_aug11_12/

https://www.puzha.com/blog/magazine-reshmi_binoy-book1_july20